

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καὶ γὼ ὁ τάλας, δεδοικὼς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, ΡΓ 99, 1321)

■ Οἱ Παπικοὶ ἐθεωροῦντο ἀνέκαθεν αίρετικοὶ

Νὰ καταδικασθῆ ἡ αίρετικὴ καὶ προδοτικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ 1920 *

Σύγχρονος τραγικὴ περίπτωσις Λατινόφρονος Μοναχοῦ Ἁγιορείτου

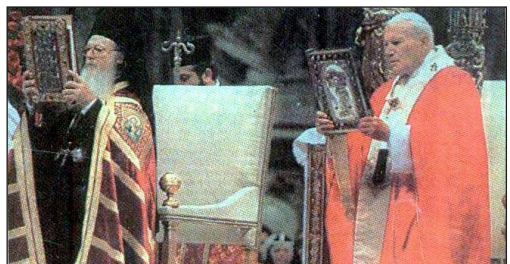
Τὸ 1920, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως, πρὶν πέσει ἡ Κυβέρνηση Βενιζέλου, υπέγραψε μετὰ τῶν Ἀγγλικανῶν καὶ Προτεσταντῶν τῆς Ἀμερικῆς, οἰκουμενιστικὸ πρωτόκολλο μὲ ἕνδεκα ἄρθρα.

● Ἐνα ἀπ' αὐτὰ εἶναι: «**Νὰ ἀποστέλλονται Φοιτητὲς τῆς Θεολογίας νὰ σπουδάσουν στὴν Δύσι καὶ ἀπὸ τὴν Δύσι νὰ ἀποστέλλονται νὰ σπουδάζουν στὴν Ἀνατολή**». Δηλαδή, Ὁρθόδοξοι νὰ σπουδάζουν στὴν Δύσι μὲ τοὺς αίρετικούς (Παπικούς, Ἀγγλικανούς, Προτεστάντες), καὶ οἱ ἐκ τῶν αίρέσεων θεολόγοι νὰ σπουδάζουν στὰ Πανεπιστήμια τῶν Ὁρθοδόξων.

Τότε δὲν ὑπῆρχε Πατριάρχης, ἀλλὰ Τοποτηρητὴς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, καὶ ἦταν ὁ Δωρόθεος Προύσης, ὁ ὁποῖος ἐπισκέφθηκε δύο φορές τὴν Δύση, μάλιστα τὴν δευτέρη ἀπέθανε στὸ πλοῖο ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὴν Ἀγγλία.

● Ἄλλο πάλιν ἄρθρο ἀπὸ τὰ ἕνδεκα πού υπεγράφησαν εἶναι, «**νὰ δίδονται ἀμοιβαίως ἐκκλησίαις καὶ κοιμητήρια Ὁρθοδόξων στοὺς αίρετικούς καὶ τῶν αίρετικῶν στοὺς Ὁρθοδόξους**».

Αὐτὰ δυστυχῶς τηροῦνται καὶ ἰσχύουν μέχρι τῆς

σήμερον, χωρίς ποτέ νὰ καταδικασθοῦν ὑπὸ Ὁρθοδόξου Συνόδου.

* * *

Τὸ 1920 λοιπὸν ἐξαπέλυσε τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τὴν **αἰρετικὴ Ἐγκύκλιο**, μὲ τὴν ὁποῖαν ἀνεγνώριζε γιὰ πρώτη φορὰ τῆς ἱστορίας του τὶς ὁμολογίες (αἰρέσεις) τῆς Δύσεως καὶ τὶς συναγωγές τῶν αἰρετικῶν ὡς **Ἐκκλησίες, μάλιστα «συμμέτοχες τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ»**.

Ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα ἡ Ὁρθόδοξη Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ταλαιπωρήθηκε δεινῶς, ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς προδοτικῆς *Ἐγκυκλίου*.

Γιὰ νὰ ἀποτιναχθοῦν λοιπὸν αὐτὰ τὰ «τριβόλια» ἀπὸ τὸν καθαρὸ καὶ ἀκηλίδωτο χιτῶνα Τῆς, πρέπει νὰ συγκροτηθεῖ Πανορθόδοξος Σύνοδος, ἡ ὁποία νὰ καταδικάζει αὐτὴν τὴν **αἰρετικὴ καὶ προδοτικὴ Ἐγκύκλιο** καὶ γενικὰ τὴν **παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ**.

Ὅλοι οἱ ἅγιοι Πατέρες ποὺ ἔζησαν μετὰ τὸ Σχίσμα τὸ ὀριστικὸ τὸ 1054 μετὰ Χριστόν, καὶ ὅλες οἱ Ὁρθόδοξες Σύνοδοι μέχρι τὸ 1895, ποὺ συγκροτοῦσε τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, τοὺς **Παπικοὺς** τοὺς εἶχαν πάντα **αἰρετικούς**. **Οὐδεμία** πνευματικὴ σχέση εἶχαν μετ' αὐτῶν. **Οὔτε** συμπροσευχές οὔτε συλλειτουργγα οὔτε ἐναγκαλίσματα οὔτε φιλήματα οὔτε διπλωματίες οὔτε ὑποκρισίες οὔτε ἄλλα τοιαῦτα θέατρα ἔκαμνον μετὰ τῶν αἰρετικῶν. **Μόνον** *διαλόγους* ἐδέχοντο μετὰ πολλῆς διακρίσεως μόνον καὶ μόνον, γιὰ νὰ τοὺς ἀποδείξουν τὶς πλάνες τους καὶ νὰ τοὺς βοηθήσουν νὰ γνωρίσουν τὴν ἀλήθεια.

Ὅσοι θέλουμε νὰ συνταχθοῦμε μετὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων μας καὶ νὰ κληρονομήσουμε τὴν αἰώνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, πρέπει νὰ ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τοὺς **Παπικοὺς** καὶ γενικὰ τοὺς **αἰρετικούς**, ὅταν οἱ περιστάσεις τὸ φέρουν νὰ μᾶς πλησιάζουν. **Διότι** ὁ πλησιασμὸς καὶ συναγελασμὸς μετ' αὐτῶν ἐγκυμονεῖ κινδύνους πτώσεως στὴν πλάνη καὶ στὴν αἴρεση.

* * *

Τὰ ἀνωτέρω ἐξέθεσα, μὲ τὴν ἀφορμὴ μιᾶς περιπτώσεως λατινόφρονος Μοναχοῦ Ἀγιορείτου, ὁ ὁποῖος πρὶν ἀπὸ κάποιες ἐβδομάδες στὴν Μονὴ ποὺ ἐκάρη Μοναχὸς –καὶ εἶναι ἀπὸ τὶς πρωταρχικὲς Μονές τοῦ Ἁγίου Ὁρους– πῆγε στὸ

Γραφεῖο τῆς Συνάξεως καὶ ἐνώπιον Ἡγουμένου καὶ Προϊσταμένων ἔκαμε τὴν «καλὴν ὁμολογίαν», «ὁμολογήσας» ὅτι, «τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται καὶ ἀπὸ τὸν Υἱόν», ὅτι ἡ Ρωμαιο-καθολικὴ «Ἐκκλησία», εἶναι κανονικὴ ἐκκλησία καὶ ὅτι ὁ Πάπας εἶναι ὁ «Ἅγιος Πατέρας», στὸν ὁποῖο πρέπει νὰ υπάγονται ὅλες οἱ Ἐκκλησίες. **Δ**ηλαδὴ ὁμολόγησε τὸ «πρωτεῖο» καὶ τὸ «ἀλάθητο» τοῦ Πάπα. **Κ**αὶ ταῦτα «ὁμολογήσας» ἀνεχώρησε ἀπὸ τὴν Μονή.

Καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων ἐμάθομεν, ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Μοναχός, ὅταν ἦταν νεαρός, σπούδασε στὴν Δύση Παπικὴ Θεολογία!

(*) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθμ. 2.379/3.12.2021, σελ. 8. • Τοῦ Ἀγιορείτου Μοναχοῦ Βλασίου. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.